

Manifest de la Nit de Sant Joan 1990

Bona nit a tothom. Com cada any, i ja són denou, l'Institut d'Estudis Eivissencs celebra la Festa de la Nit de Sant Joan; aquest any a la Mola de Formentera, just allà on segons el llibre de Jules Verne s'acaba el món.

Com cada any també, la Junta Executiva de l'Institut ha elaborat un comunicat que molt sovent ha estat una successió de planys per la poca atenció de les autoritats a la nostra llengua i a la nostra cultura, planys per la degradació del medi ambient, i precés perquè això canviï.

Però el comunicat d'aquest any el volem fer diferent, i per ser diferent ja de bon començament, enguany l'encapçalarem amb un títol i uns versos del cantautor valencià Raimon. El títol és: **LES COSES PEL SEU NOM**; els versos de Raimon: *Lluitarem amb força, / lluitarem amb tota la força del Poble que no vol morir.*

El comunicat diu així:

Ja comença a ser hora a les nostres illes de dir les coses pel seu nom, encara que de vegades algú s'espanti; no li donem més voltes i diguem al pa, pa, al peix, peix, i a la llengua catalana, català. Perquè la llengua pròpia

d'Eivissa i Formentera, l'eivissenc, és català, i del bo, tant o més que el que parlen a Barcelona, a València o a Girona, així com catalans són els nostres llinatges (Roig, Serra, Costa, Ferrer, Marí, Prats, Mayans...). En català anomenam la terra que fonyam (es Cap, Eivissa, es Mal Pas, Fruitera, la Mola...), la mar que solcam (port de la Savina, ses Portes, es Freus...), les cases on vivim (Can Carlets, Can Trull, Can Maians...). Catalans varen ser també els nostres avantpassats i les nostres arrels; catalana és, per tant, en el sentit més ample de la paraula, la identitat dels formenters i dels eivissencs, tant com la dels barcelonins, valencians o mallorquins.

Però, per causes que ara no fa al cas tornar a recordar, hem tengut, tenim encara, una llengua oprimida i una cultura menyspreada, i fa tants anys que ho patim, que ja consideram normal no saber escriure la llengua que parlem, tenir per superior qualsevol estil de vida diferent del nostre, i consentim amb indiferència la destrucció del nostre hàbitat natural.

Però l'Institut d'Estudis Eivissencs vol fer avui, des d'aquí, un crit ben

fort, que se senti pertot arreu: Prou de planys! Deixem les llàgrimes de costat i lluitem amb força perquè no ens acabin d'arrabassar allò que tant hem d'estimar. Prou de precés! Exigim el que és just per recuperar la llengua que ens han estafat, la cultura que ens han menyspreat, la terra que ens estan destruint, ses Salines que ens volen destrossar. Prou de timidesa! Formentera i Eivissa, Menorca i Mallorca, València i el principat de Catalunya, junt amb el Roselló de l'Estat Francès, *tenim una llengua i una història comunes*, formam una unitat anomenada Països Catalans, que hem de mantenir units, ara més que mai, quan és l'hora de defensar la nostra identitat cultural amenaçada. Sense violències però amb fermesa, recordant sempre que qui defensa la seua terra, la seua llengua i la seua cultura sense agredir ningú té la raó del seu costat.

Bona nit i fins l'any que ve.

El Pilar de la Mola, 23 de juny de 1990.

COMISSIÓ EXECUTIVA DE
L'INSTITUT D'ESTUDIS
EIVISSENCS